

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXX (24)
No. (štev.) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
28. oktobra 1971

Stopimo svobodi naproti

V teh dneh bomo demokratični Slovenci po vsem svetu znova praznovali obletnico najvažnejšega dogodka v moderni narodni zgodovini, dneva, ko smo po več kot tisočletnem tujem jarmu krenili na odločno pot narodne samobitnosti.

29. oktober je, po besedah dr. Alojzija Kuharja na proslavi 40 letnice, 1. 1958 v New Yorku, »eden največjih dni v zgodovini slovenskega naroda. Izjava, ki so jo takrat v imenu slovenskega naroda dali poklicani in zakoniti zastopniki, je eno izmed največjih, če ne največje zgodovinsko dejanje, ki ga hranimo v svojih svetih izročilih. Z njim smo napravili usoden prelom v naši zgodovini. Slovenski narod je takrat rekel, da je spoznal, da vodi pot, po kateri je bil hodil, neizprosno v narodovo smrt, in da jo zaradi tega za vedno zapuša. Izjavil je tudi, da je po dolgem premišljevanju, tehtanju in iskanju našel novo pot, ki po njegovem odkritosrčnem prepričanju vodi v življenje; z vero v srcu stopa na to novo pot.«

Po tej poti hodimo še danes, z isto vero v srcu, z istim narodnim zanosom in istimi težnjami po narodni popolnosti, čeprav nas je zgodovinski potek po letu 1918 večkrat opeharil za naše upe. To pomena dogodkov okoli 29. oktobra ne zmanjša, marveč jim daje v zgodovinski perspektivi še večjo vrednost. Tako je razumel naš narod v domovini, v večkrat težkih trenutkih prve Jugoslavije, ko so ta praznik po besedah dr. Mate Resmana na proslavi 50 letnice v Toronto, »spoznali in občutili Slovenci v nasprotovanju in boju z beograjskim centralizmom...« V tistem položaju je prišlo »do spontanega prepričanja, da je 29. oktober tisti dan, ki naj bi ga Slovenci slavili kot svoj narodni praznik...«

Ta pomen praznika je v vsej polnosti sprejela tudi naša politična emigracija, in ga iz leta v leto potrjuje in iz dogodkov 29. oktobra srka moč za nadaljnje delo na polju narodnega izpolnjevanja.

Zgodovinski dogodki zadnjih trideset let so vsakomur znani. Mnogi starejši so jih sami doživeli, mladina pa jih je spoznala po pisanju in pripovedovanju. Križi in težave, ki so prišli na slovenski narod pred, med in po vojni, nas niso zlomili, marveč nasprotno, narod živi in se razvija preko vseh zaprek, ter nabira moči in se pripravlja na trenutek, ko bodo cilji, zastavljeni 29. oktobra 1918, dokončno doseženi.

Da je pa narod mogel prestati vse te preizkušnje, se moramo zahvaliti v glavni meri prav temu odločilnemu prelomu in močem, ki so ga izvedli in za narod izvojevali pridobitve, ki so postavile temelj za vse nadaljnje delo. Šole, univerze, kulturne in znanstvene ustanove na najvišji svetovni ravni, tako razvito življenjsko silo, tako močno narodno zavest, da kljub viharjem časa, kljub načrtnemu razdiranju, kljub preseljevanju, priseljevanju in nenehnemu odluku slovenske krvi, z vedno večjim zanosom in z vedno večjo vero težimo k narodni popolnosti in samostojnosti. In tega brez 29. oktobra ne bi bilo.

Zanikati njegov pomen danes, kazati le negativne posledice, katerih ta zgodovinski dogodek ni sprožil, marveč so bile mimo njega narodu vsiljene, je ne le krivično, marveč usodno. Omalovaževati ta biser naše zgodovine ne koristi nikomur, škodi pa lahko celotni slovenski stvari.

Ko danes na vseh področjih tako poudarjamo pomen mladine, je naša dolžnost prav mladini prikazati lepoto tega dne. Nanjo prenesti spoštovanje do dogodka in do ljudi, ki so v najtežjih časih naroda znali najti pot, ki je bila v danih okoliščinah najboljša. Takratne narodne voditelje moremo samo staviti za vzgled požrtvovalnosti in samoodanosti, ki naj ga posnemajo današnji in bodoči rodovi, saj se lahko ti kaže v vsem primerjajo s katerikoli

ZMEDA V KOMUNISTIČNI PARTIJI

V prvih dneh oktobra je bila v Ljubljani 23. seja Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Iz govorov in debat je postal očitno, kolikšna zmeda pojmov vlada med komunisti samimi in da imajo tudi v najosnovnejših vprašanjih komunizma tako različne poglede, da je predsednik Franče Popit utemeljeno poslal med partije svoj SOS in v obširnem govoru pozival k neprestanemu boju za enotnost. Da je temu tako dokazujejo najbolj jasno govori in izjave vodilnih komunistov na tej seji centralnega komiteja. Navajamo le dva primera.

KAJ JE ZVEZA KOMUNISTOV?

Popit se je v svojem govoru celo lotil vprašanja, kaj je pravzaprav Zveza komunistov: v začetku poizkus, da se ZK zreducira na klub socialističnih somišljenikov; ko to ni uspelo, na kritiko, kaj sme, oziroma bolje, česa vse ne sme; potem, da je Zveza komunistov gibanje, ne pa organizirana idejna in politična sila, ki deluje idejno in akcijsko enotno; nato poizkusi, utesniti jo v formalno pravne okvire kot nekakšno organizacijo privatnikov; neprestano naglašanje, kako se dejanja razhajajo z besedami. Nekaj časa smo slišali tezo — Socialistična zveza da, toda brez komunistov, sedaj hočejo nekateri postaviti samoupravljanje vis-à-vis Zvezi komunistov! Da ne govorim o najbolj vulgarnih zmerjanjih ZK, posebno vodstev, z besednjakom, ki smo ga bili navajeni čitati s strani predvojnega klerikalnega Slovenskega doma. Naštevati bi lahko še in še poizkuse, ki naj razkrijejo naše vrste in razvrednotijo ugled ZK, ki ga je imela zaradi svoje revolucionarne preteklosti in vloge v današnji družbi. Vprašam se samo, komu to koristi.«

KDO JE RAZREDNI SOVRAŽNIK?

Celo o tem, kdo je sovražnik delavskega razreda, si komunisti niso več

na jasnem. To je pokazalo poročilo v ljubljanskem Delu z dne 4. oktobra, ki sicer pravi, da o razrednem interesu, razrednem boju in razrednem sovražniku v debati ni bilo razlik, ampak so ta vprašanja obravnavali »z različnih zornih kotov«. Takole poroča Delo:

»Vinko Hafner je poudaril, da je zelo zapleteno vprašanje, kdo je v današnjih razmerah razredni sovražnik, dosti bolj zapleteno kot je to bilo pred mnogimi leti, ker se pojavlja na dveh frontah: eno je »klasičen«, tisti, ki vleče družbo nazaj v kapitalizem, četudi je ta prirejen sodobnim razmeram. Drugi pa je tisti, ki vleče družbo k etatizmu, kajti ta hoče po drugi poti vzeti veljavo delavskemu razredu, usvari drugo vrsto politične elite, ki spe na svoj način izkorišča delavca, ki se polasti oblasti in jo vzdržuje z birokratskim nasiljem, kar je prav tako oblika razrednega sovražnika.

Drugi zorni kot je v tem, kakor smo ga tudi slišali v razpravi, da je namreč težko razpravljati o urejanju družbenih zadev, če dajemo razlikam v pogledih razredne dimenzije (T. Kropušek) ali če odkrivamo razrednega sovražnika v samih vrstah ZK, v tisti vsakokratni manjšini, ki naj bi imela pravico do svojega mnenja (C. Zlobec).

Franc Šetinc je dejal, da si razrednega nasprotnika ni treba izmišljati, ker je tu in ima svoje konkretne manifestacije. Komunisti so jih dolžni sproti analizirati in se z njimi odločno spoprijeti. Zato po njegovem mnenju nimajo prav tisti, ki vsako razpravo o razrednem nasprotniku sprejmejo z očitki, češ da so to podtikanja in kakor da imajo samo nekateri v ZK »privilegij« odkrivati razrednega sovražnika, ga identificirati in se proti njemu bojevati. Nekateri so naravnost alergični na besedo razredni nasprotnik, ki je, kot je dejal, pogosto preveč fraza, toda nič ne store, da bi razpravo o nem konkretizirali, torej speljali na boljše konkretne manifestacij razrednega sovražnika.

Kot vidimo, gre tu za nejasnosti, ki bodo slej ko prej pripeljali do še hujšega razkroja.

Delavci odhajajo iz Zveze komunistov

PRIZNANJE PORAZA

Med raznimi področji, na katerih se komunisti niso mogli uveljaviti, marveč stalno nazadujejo, je prav v številu svojih članov. Najbolj tragično zanje pa je to, da jih zadnje čase največ zapuščajo delavci. Številke o tem pobegu so prav porazne.

Partijski analitiki so ugotovili, da odide med letom iz Zveze komunistov Jugoslavije okrog 50.000 članov. V Srbiji so jih lani izbrisali iz članstva, izključili ali je odšlo po lastni želji 20.550 članov ZK, medtem ko je v zadnjih dveh letih isto število zapustilo ZK Hrvatske.

Ko so to obravnavali v izvršnem komiteju ZK Hrvatske, je bilo slišati:

oboževanim voditeljem malih ali velikih narodov.

Trdni moramo biti v zavesti, da je le po poti, ki je bila začrtana 29. oktobra 1918, mogoče priti do narodne popolnosti, in to zavest posredovati bodočim rodovom. In zlasti prepričanje, da je za ta cilj vredno in potrebno žrtvovati najboljše sile vsakega posameznika in vsega naroda.

Stopajmo torej naprej po poti, ki so nam jo začrtali predniki 29. oktobra, po poti »svobodne domovine« in »lastne narodne države«, kot je programatično spregovoril dr. Miha Krek v Buenos Airesu ob proslavi 50 letnice.

Stopajmo junaško, kot so junaško stopali naši predniki več kot tisoč let. Stopajmo odločno, kot naši voditelji v dogodkih okoli leta 1918.

Bodimo previdni: tisočletni sovražnik še preži na našo zemljo. Dr. Krek je dejal: »Še tako lepo zveneče igranje

z narodno usodo, tveganje narodovega življenja in njegove bodočnosti, ni junaštvo, je brezvestnost! Ali vsaj lahko-miselnost!«

Delajmo iskreno. Škof Jeglič je tistega 29. oktobra spregovoril besede, ki so bile mišljene za državo Jugoslavijo, a jih lahko prenesemo na katerokoli našo skupno zadevo: »Če jo bomo sežidali na trdnem temelju strahu božjega, na trdni skali naravne pravičnosti in krščanske ljubezni, bo stala trdno in ne bodo je omajali kakršnikoli besni viharji. Če bi jo pa sežidali na človeških strasteh, na grdi sebičnosti in krivičnosti, sežidali in uredili brez Boga, potem bo stala na pesku in sovražni viharji jo bodo porušili, pa bo podrtija strašna.« Koliko nezdov in naši preteklosti je bilo, ker se nismo ravnali po teh besedah?

Stopimo torej po njih dokončni svobodi naproti!

La Iglesia en el Uruguay y el Frente Popular

El ejemplo de Chile no ha bastado para convencer a la jerarquía católica del Uruguay de los peligros del Frente Popular. Y los católicos han sido autorizados a votar por el Frente Amplio en las elecciones del 28 de noviembre, al igual que por los demás partidos, por el Consejo episcopal.

En una declaración difundida recientemente, los obispos del Uruguay explican, en efecto, que las elecciones tendrán lugar en un período "particularmente difícil" y que no hallan motivo alguno "ni para recomendar, por que no es nuestra competencia, ni para excluir como ilícito el voto por cualquiera de los partidos políticos."

— Aún no es un estímulo al marxismo, pero éste ya no es considerado como digno de ser rechazado.

Urugvajska Cerkev in Ljudska fronta

Čilski zgled ni bil dovolj močan, da bi prepričal urugvajsko katoliško hierarhijo o nevarnosti Ljudske fronte. Tako je škofovska konferenca dovolila, da katoličani lahko volijo na volitvah 28. novembra tako Ljudsko fronto kakor ostale stranke.

V neki izjavi iz zadnjega časa so urugvajski škofi namreč pojasnili, da bodo volitve v »posebno težkem« času in da ne najdejo nobenega razloga, »da ne priporočajo — ker to ni naša naloga — niti ne prepovedujejo glasovati za katerikoli politično stranko.«

To zaenkrat še ni vzpodbuda za marksizem, toda o njem že ne mislijo več, da ga je treba zavračati.

NAMESTO ENE KAR OSEM JUGOSLAVIJ?

Kdor misli, da je vprašanje nespametno, se moti. Današnja Jugoslavija je drugačna, kot je bila še pred dobrim letom. Novo ustava ji je dala novo lice, ki se na zunaj še ne čuti, pa se morda kmalu bo. Sprememba že dovoljuje vprašanje, koliko Jugoslavij danes že imamo.

Če bi se ozirali na pravne formule, bi rekli, da imamo eno Jugoslavijo, toda ta ima le majhen delokrog. Skrbi za narodno obrambo, za diplomatsko zastopstvo, za carinsko mejo, za skupen denar, vse drugo so pa v glavnem prevzele republike, ki jih je šest, in dve avtonomni pokrajini, zaenkrat še vključeni v Srbijo: Kosovo in Vojvodino.

Republike imajo ne samo velike pristojnosti, ki jim jih daje ustava, še več republiških pristojnosti je pa takih, ki niso nikjer napisane, pa vendarle obstojajo. To velja posebno za gospodarsko politiko.

V duhu ustave bi moralo obstojati v Jugoslaviji gospodarsko edinstvo. Ne samo gospodarska zakonodaja, tudi tradicije, šege in navade bi morale biti enake za vso državo. Ne moremo si zamisliti gospodarske edinosti, ako hoče imeti vsaka federalna edinica svojo gospodarsko politiko in se pri tem ne ozira na pravico ostalih edinic do enakopravnosti. V Jugoslaviji se posamezne republike obnašajo, kot da bi drugih edinic ne bilo, obe pokrajini jih pa posnemata. Zgodilo se je na primer tole:

Vse republike in obe pokrajini so se dogovorile, kako bodo podpirale gospodarsko zaostalo Makedonijo in Črno goro. Pa se spomni Vojvodina in prekliče svoj podpis na dogovoru in se pri tem postavi na stališče: dokler ne bo dobila kompenzacije za izgube nekaterih svojih tovarn v prehrabeni industriji (mlinov, oljarn in tovarn za sladkor), ne bo plačevala svojega prispevka za gospodarsko zaostale kraje. Sam takratni ministrski predsednik Ribičić je »akrat tekel k vojvodinskim tovarišem, da bi jih pregovoril, da naj spoštujejo svoj podpis, pa ni dosegel ničesar.

Če podpisi med federalno vlado in republikami nič ne veljajo, kaj pa naj potem še ostane od gospodarskega edinstva? Pripomniti moramo, da se podobni slučajji množijo.

Republika Hrvatska gre še dalje: postavila se je na stališče, da se mora v zunanji trgovini uveljaviti načelo plačilne bilance. V teoriji je to načelo lepo in pravilno, le metode, kako se tako plačilna bilanca zanesljivo izračuna, še ni iznašel nihče. Ako bi načelo obveljalo, bi bilo to stalno sporno jabol-

ko med republikami, kot da bi že drugih sporov med njimi ne bilo več kot preveč.

Po novi ustavi je federacija izročila večino svojih upravnih poslov republikam in obema pokrajinama Vojvodini in Kosovu. Nima torej tam svojega upravnega aparata. Kadar ga potrebuje, je navezana na upravne aparate republik, te pa smatrajo naloge in predloge federacije kot nepotrebno breme in take dopise iz federalnih uradov kar odlagajo.

Zato ni nič nenavadnega, da javnost zmeraj manj verjame v učinkovitost federalne javne uprave.

Najbolj se zameša stvar, kadar pride do obračunov. Federacija je na primer prepustila republikam razne posle in jim obenem tudi odstopila primerne davčne vire. Republike so vire lepo prevzele; obvez, ki so jih od federacije prevzele, pa ne izvršujejo. Upniki letajo od urada do urada, da bi prišli do svojih terjatev. Pesimisti že govorijo, da so si republike naložile prevelika bremena, in da bodo kmalu prišle v bankrot. Pridružile se bodo stotinam podjetij, ki že danes ne morejo v redu plačevati svojih obvez in tonejo v splošni nelikvidnosti.

Dogajajo se tudi take stvari, da republike namenoma varujejo interese svojega prebivalstva tudi takrat, kadar bi ga ne smele. Niso redka prikazen, da na primer sodnije ne postopajo pri izvrševanju obsodb v duhu ravnopravnosti. »Svojim« gledajo skozi prste, napram tujim so pa brezobzirne.

Kako nevarno je tako stanje ravno za slovensko gospodarstvo, pove dejstvo, da ima Slovenija nad 7 milijonov dinarjev več terjatev kot dolgov, terjatve so večinoma v drugih republikah. Tam vlagati tožbe za plačilo dolgov je tvegana stvar, ker sodnije varujejo interese domačih dolžnikov, tuje upnike pa puščajo na cedilu. To je poglavalno slovenska podjetja v tako veliko nelikvidnost.

Pa še drugo skrb ima Slovenija: plačilno bilanco. Njena plačilna bilanca je sicer aktivna, ni pa aktivna trgovinska bilanca. Slovenija namreč uvaža več, kot izvaža, zato pa več prodaja zunaj svojih mej v drugih republikah, kot kupuje v njih. Slovenija ima torej prebitok v trgovini z Jugoslavijo, primanjkljaj pa v zunanji trgovini. Zato nima dosti deviz, da bi sama poravnala obveze v tujih valutah. Teorija o republiških plačilnih bilancah ji bo torej delala velike skrbi. Primanjkljaj v devizah se ne da namreč kompenzirati s prebitkom v dinarjih, ker nihče noče dinarjev namesto deviz. I. A. — AD

„TRETJI SVET“ V LIMI

DRUŽBENI IN GOSPODARSKI PROBLEMI

V Limi so se pretekli ponedeljek sešli na dvotedensko zasedanje delegati 95 držav, ki se štejejo v tkim. tretji svet, se pravi države v razvoju. Tudi Tito je poslal v Limo svojo delegacijo.

Na konferenci nameravajo razpravljati o družbenih in gospodarskih problemih svojih držav in izdelati zadevne resolucije. Delegati nameravajo tudi izdelati strateške načrte za boj za dosego, kakor oni pravijo, „pravičnejše delitve svetovnega bogastva“.

Prva podobna konferenca držav „tretjega sveta“ je bila leta 1967 v Alžiru. Takrat se je konference udeležilo 77 držav. Konference v Limi se udeležuje ok. 1500 delegatov, med njimi več ministrov in vrhunskih gospodarskih in političnih svetovalec. Na programu imajo zlasti razpravljanje o problemih, ki so nastali z nedavno severnoameriško devalvacijo dolarja odn. z uvedbo deset odstotne carine na severnoameriški uvoz. Prav tako so mnogi delegati nezadovoljni nad „enostranskim“ odločanjem razvitih držav o svetovnih finančnih, pri katerem manj razvite države nimajo nobene besede.

Krize britanskega funta in francoskega franka neizogibno škodujejo tudi valutam mnogih držav v Afriki in Aziji, medtem ko je kriza dolarja predvsem prizadela latinsko Ameriko.

„Vedno smo tisti, ki izgubljajo, mi,“ je izjavil eden od diplomatov „tretjega sveta“. „Nismo odgovorni (?) za te probleme, toda njih posledice nas prizadenejo bolj, kakor kogar koli.“ S tem mnenjem se seveda ne strinjajo vsi delegati na konferenci, ker tudi vse države niso enako prizadete, ker se nahajajo na različnih stopnjah razvoja. Kot primer so v Limi navedli Indijo, Kenijo in Ekvador.

Na konferenci v Limi imajo nekateri delegati upanje, da se jim bo posrečilo ustanoviti neke vrste stalen posvetoval-

len organ med nerazvitimi državami, ki naj bi pozneje predstavljal vse države „tretjega sveta“ kot celoto na svetovnih forumih.

Prva preskušnja te enotnosti bo že aprila prihodnjega leta, ko se v Santiagu v Čile namerava sestati tretja konferenca ZN za trgovino in razvoj (UNCTAD) in ki se je bo udeležilo ok. 120 držav. Na tej konferenci nameravajo razpravljati o vprašanju, kako bi bilo mogoče zmanjšati razlike med „bogati“ in „revnimi“ državami.

Delegati nerazvitih držav trdijo, da milijone lačnih ust ni mogoče hraniti samo z darovi, ki jih razvite države pošiljajo v nerazvite, čeprav so ti vsi kakor tudi potrebni. Menijo, da bo treba najti način, kako bodo tudi njihova gospodarstva varna pred učinki finančnih kriz in stalno se spreminjajočih cen na svetovnem trgu.

Trenutno o velikih finančnih vprašanjih odloča deset najbogatejših in najbolj industrializiranih nekomunističnih držav — ZDA, Kanada, Anglija, Zahodna Nemčija, Francija, Italija, Belgija, Nizozemska, Švedska in Japonska. Vse te tudi največ prispevajo v Mednarodni finančni fond ter v finančnem svetu nastopajo kot „Skupina desetih“.

Eden od argentinskih delegatov je pred odhodom v Limo izjavil, da bo ta skupina sedaj morala postati „skupina enajstih“. Enajstega člana naj bi predstavljale države „tretjega sveta“.

Perujski zunanji minister gral. Edgardo Mercado Jarrin je šel še dlje in je predlagal, naj bi bile države v razvoju izžete od carinskih in drugih finančnih in gospodarskih omejitev, ki si jih postavljajo razvite države v obrambo svojih gospodarstev.

Opazovalci menijo, da bo ta ideja močno odmevala na sedanji štirinajst-dnevni konferenci v Limi.

Peking vstopa v ZN

ČANGKAJSEK IZGNAN

Debatna v Glavni skupščini o vprašanju včlanjenja rdeče Kitajske v to svetovno organizacijo in o izgonu ali ne čangkajškove Kitajske (Formoze) iz ZN, se je zaključila preteklo soboto. V ponedeljek se je začel glasovalni postopek, čigar rezultat je bil odvisen od več faktorjev.

Opazovalci so menili, da so odločali glasovi več latinsko ameriških držav, Ameriški diplomatji so bili mnenja, da bodo dobili večino, dasi majhno, za svojo resolucijo, po kateri je treba smatrati vprašanje izгона Formoze iz ZN kot važno vprašanje, ki kot tak zahteva dvotretjinsko večino v Glavni skupščini.

Devet južnoameriških držav — Bolivija, Kolumbija, Costa Rica, Dominikanska republika, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua in Urugvaj — so bili sopodpisniki z ZDA severnoameriške zadevne resolucije.

Štiri od teh republik — Costa Rica, Dominikanska republika, Honduras in Urugvaj — so tudi podprle severnoameriško resolucijo o dveh kitajskih predstavništvih v ZN.

Samo dve latinskoameriški državi sta podprli albanski predlog o včlanjenju rdeče Kitajske v ZN in o izgonu čangkajškove delegacije: Kuba in Čile.

Ker do konca debate ni bilo mogoče ugotoviti stališča deset do petnajstih

Mednarodni teden

Pretekli teden je bil v znamenju podeljevanja Nobelovih nagrad ter je nagrado (90.000 dolarjev) za mir dobil zahodnonemški socialistični predsednik Willy Brandt, literarno nagrado (tudi 90.000 dolarjev) pa čilski komunist, sedaj poslanik v Parizu, Pablo Neruda. Ta je na nagrado čakal že več let.

Kosygin, ki se je pretekli teden sprehajal po Kanadi, je doživel v Ottawi neprijeten dogodek, ko ga je neki madžarski begunec poskušal vreči na tla. Kanadski predsednik Trudeau se je Kosyginu opravičeval in izjavljal, da je napad „sramota“ za Kanado. Kosygina so nato po njegovem nadaljnjem potovanju po Kanadi spremljali roji uniformiranih in civilnih policajev, zlasti, ko so nato odkrili še „zaroto, da bi ga ubili“.

Nixon je objavil, da ga bo konec oktobra prišel obiskat jugoslovanski komunistični diktator Tito. Ta je bil zadnjikrat v ZDA pred osmimi leti. Nixon je tudi „prosil“ ameriško javnost, naj „se lepo obnaša“, ko bo jugoslovanski diktator hodil po Washingtonu, ker da je to „v interesu ZDA“. Opazovalci se sprašujejo, komu bolj koristi Titov obisk v Washingtonu: Titovemu komunističnemu režimu ali ZDA? Odgovor ni težak.

Nov sovjetski vohun, ki se je predal Amerikancem, jim je izročil tudi seznam 37 sovjetskih vohunov, ki delujejo v Belgiji. Belgijska vlada namerava „po diplomatskih kanalih“ nastopiti proti omenjenim sovjetskim „diplomatom“.

V ZDA so s poleti s supersoničnimi letali okrog sveta in s štirimi atomskimi urami preizkusili Einsteinovo teorijo, da gibanje učinkuje na čas, in ugotovili, da drži.

Kardinal Mindszenty se je za stalno naselil na Dunaju.

držav, opazovalci niso napovedovali končnega rezultata glasovanja. Med dvomljivimi glasovi so bili argentinski, mehiški in panamski. Poleg teh se debate niso udeležile Venezuela, Paragvaj in Brazilija, za katere so menili, da bodo podprle severnoameriški predlog, ter Peru, ki je najbrž glasoval proti ZDA. Med države, za katere ni jasno, kam se bodo nagnile, je spadal tudi Ekvador.

Prvo glasovanje se je tikalo vprašanja, če je treba severnoameriški resoluciji o „važnem vprašanju“ dati prednost. Ker ZDA tega glasovanja niso dobile, je sledilo glasovanje o predlogu samem. Tudi tu so ZDA zgubile.

Sledilo je glasovanje o albanskem predlogu za izgon čangkajškove delegacije in za včlanjenje rdeče Kitajske. Ker je ta predlog dobil večino, bo od slej naprej v vseh odborih ZN sedel komunistični kitajski delegat. Čangkajškova delegacija je takoj zapustila sejno dvorano.

„Spoštuj sposobnost premisleka! V njej je vse, kar potrebuješ... in ona te bo obvarovala zaletelosti.“

Mark Avrelij, III, 9

Slipj na sinodi v Rimu

V debati o pravičnosti v svetu, ki so jo pretekli teden imeli škofje, zbrani na sinodi v Rimu, je med zadnjimi govorniki bil ukrajinski kardinal Slipj.

V prisotnosti papeža Pavla VI. je kardinal Slipj prekinil svoj osemletni molk, odkar je bil leta 1963 izpuščen iz Sovjetske zveze in je prišel v Rim, ter je na sinodi izjavil:

„Vsled diplomatskih pogajanj, ukrajinske katoličane, ki so toliko pretrpeli, da so pravi mučenci, potiskajo ob stran kot neprimerne priče zlohotne preteklosti. Postali smo ovira za cerkveno diplomacijo. Kaj morem storiti? Vatikan se je zavzel za latinske katoličane, toda molčal je o naših šest milijonih ukrajinskih vernikov, ki trpijo preganjanje zaradi svoje vere.“

V zunanjem svetu je kardinalova

izjava odjeknila kot bomba, resni opazovalci pa menijo, da predstavlja začetek nove vatikanske politične strategije do komunističnih režimov.

Kakor je znano, je bil, danes 79 letni, kardinal Slipj leta 1945 še z drugimi devetimi ukrajinskimi škofi aretiran in poslan najprej kot obsojenec na prisilno delo v sovjetsko koncentracijsko taborišče v Vorkuti v severni Rusiji, pozneje pa v koncentracijsko taborišče pri Maklodu v Sibiriji.

Edini od ukrajinskih škofov, ki je preživel strahote sovjetskih koncentracijskih taborišč, je bil februarja 1963, v presenečenje vsega zahodnega sveta, izpuščen na svobodo ter mu je bilo dovoljeno odpotovati v Rim.

Usoda ukrajinske katoliške Cerkve v ZSSR pa se seveda ni spremenila in jo sovjeti še vedno preganjajo.

Ob prvi obletnici slovenske radijske ure v Argentini

Na pobudo predsednika Zedinjene Slovenije g. Boža Starihe se je na prvi petek v novembru lanskega leta začela slovenska radijska ura v Argentini in so se njene oddaje redno vršile vse do danes, ter upamo, da se bodo prav tako redno vršile tudi v prihodnosti.

Sicer ni to prva slovenska radijska ura v Argentini. V letih med 1950 in 1960 je bilo nekaj desetlin slovenskih oddaj v Radio Excelsior in Portena, v ciklusu „Sentimientos y voz del mundo“. Programe teh slovenskih oddaj je sestavljal g. Miloš Stare. Pozneje je zlasti g. Simon Rajer vložil mnogo truda v slovensko radijsko oddajo, ki jo je on vodil. Sedanja radijska ura pa je prva, ki jo je ustanovila in jo vodi organizirana slovenska skupnost v Argentini. Ustanovil jo je Medorganizacijski svet in v njegovem imenu jo vodijo naslednji njegovi člani: gg. Božo Stariha, Franc Zorko, Herman Zupan, Peter Čarnan, Franc Pergar, Marijan Loboda in arh. Jure Vomberger.

Prvotno so se vršile slovenske oddaje vsak petek ob 21 na radijski postaji „Radio América“, ki je pozneje spremenila svoje ime v „Radio del Pueblo“. V septembru letošnjega leta pa se je urnik spremenil in je sedaj slovenska oddaja vsako soboto ob 22.

Slovenska radijska ura je bila resnično potrebna. Z veseljem in zadoščenjem so jo pozdravili Slovenci v Velikem Buenos Airesu. Po približni cenitvi poslušata to uro okoli 3000 poslušalcev. Slovencev; poslušajo pa jo tudi člani drugih slovanskih narodov in tudi mnogi Argentincev, katerim zelo ugajajo slovenske pesmi. Zlasti ponosna je na slovensko radijsko uro slovenska mladina, češ tudi mi Slovenci zmoremo svo-

jo lastno radijsko oddajo. Tudi potomeci slovenskih staronaseljencev, ki ne obvladajo več slovenščine, radi poslušajo slovensko uro; jim je topel spomin na starše, ki so jim peli slovenske pesmi.

Bistvo radijske ure je seveda njen program. Gotovo ni lahka naloga pripraviti vedno dober program. Kaj naj rečemo o programu naše slovenske radijske ure? Včasih je odlični, da si boljšega ne bi mogli želeli, včasih pa bi si želeli boljšega, kot je. Vemo, da je težko zadovoljiti vse želje in okuse. Za program je odgovoren arh. Jure Vomberger s svojimi sodelavci. Na razpolago ima slovenske plošče, ki so bile izdane izven domovine in doma. Ni nam znano, zakaj pri slovenski radijski uri ne sodelujejo slovenski pevski zbori, ki jih je kar lepo število v Velikem Buenos Airesu. Edini slovenski pevski zbor, ki se je do sedaj predstavil v radijski oddaji, je bil zbor Slovenskih mladenc iz Morona. Gotovo bi petje naših pevskih zborov poživilo radijski program.

Prav je, da se daje v radijski uri poudarek na razne obletnice velikih slovenskih moč (dr. Prešerna, Slomška, Novačana in dr.) in na obletnice velikih slovenskih zgodovinskih dogodkov (29. oktober 1918, vetrinjska tragedija, kateri so bile posvečene vse oddaje v mesecu maju). Tudi v prihodnje naj se v slovenski radijski oddaji praznujejo važni datumi v slovenski zgodovini.

Finančno vprašanje slovenske radijske ure rešujejo oglaševalci: zavedni podjetniki ter domovi in organizacije. Za to veliko narodno delo zaslužijo vso našo zahvalo.

Vsem pobudnikom in sodelavcem radijske ure ob njeni obletnici iskreno čestitamo.

Rudolf Smersu

Lepo je biti mlad

Spisal Franc Sodja CM, Baragovo

semenišče, Buenos Aires, 1971.

Mlad, mlad — to se pravi: biti v srcu vsega življenja. (Župančič: Duma)

Zdaj je mladina tako v „srcu vsega življenja“, kot še nikoli. Vse sodobne pridobitve se ji naravnost ponujajo. Njeno notranje rast pa ogroža materializem z vseni svojimi prefinjenimi in grobiimi priveski. Pripoveduje Franko Zeffirelli, ki ravno zaradi zmaterializiranega življenja filma življenje sv. Franciška Asiškega, da so se italijanski kmetje in delavci prehitro pomeščanili. Obogateli so skoraj čez noč, a pri tem se niso notranje dvigali in izpopolnjevali. Ostali so skoraj brez korenine svoje zdrave preteklosti, zdaj niso „ne tič ne miš“, „nuevos ricos“, lepo zaviti — prazni zavoji.

Rockefeller: Najbolj reven je tisti, ki nima nič drugega kot le denar.

V Franciji, pravi nadalje Zeffirelli, pa da je zgoraj omenjeni razvoj trajal več generacij, zato ima francosko meščanstvo globoke korenine. Zdaj samo malo pomislimo na nas, ki smo bili kot begunci in izseljenci vrženi v bližino vele mestnega življenja na 10.000 km oddaljeni kontinent in z nami vred naša mladina. Hvala Bogu, naši mladini še „leži“ sicer težka, a lepa pot po cestah velikega življenja. Veliko nevarnosti pa je kljub temu, da bi se prepuščala raznim tokovom in mojstrskim potezam

raznih „ustvarjalcev“ javnega mnenja in življenja.

Einstein: Žalostna je doba, ko je predsodek težje razbiti kot atom.

Pred kratkim umrl argentinski Nobelov nagrajenec, Bernard Houssay, je izšel iz skromne profesorske družine. „Moj oče je bil tisti, ki me je vnel za plemenitost, velikodušnost in lepe stvari.“ Kako lepo priznanje! Da bi tako mogel reči vsak mlad človek!

Na poti do lepe mladosti je prišel slovenski mladini naproti tudi duhovnik in pedagog Franc Sodja CM s svojo knjigo „Lepo je biti mlad“. Po petnajstih letih je dobila Jakličeva knjiga „Po svetli poti“ vredno naslednico. Sodjeva knjiga je kakor kapnik, ki nastaja polagoma; kaplica za kapljico oddaja svoj delež k celotni zgradbi: stran za stranjo — vsaka stran je celota zase — gradi v tej knjigi svojevredno umetnino v našem vzgojnem slovstvu. Zato izid te knjige iskreno pozdravljamo in jo mladini ter tudi ne več tako mladim zelo priporočamo. Bog daj, da bi knjiga „Lepo je biti mlad“ našla pot v vse slovenske domove, k vsem mladim ljudem!

General McArthur: Ostal boš mlad, dokler boš sprejemljiv za dobro, lepo, veliko, sprejemljiv za glas narave, človeka in Neskončnega. Če bo kdaj tvojo dušo razjedal pesimizem in če jo bo glodal cinizem, naj se Bog usmili

tvoje duše, duše starca.

Pisateljstva želja je, da bi po prebiranju knjige in razmišljanju o vsebini rastla v mladem človeku tista notranja umetnina, ki naredi človeka za človeka, edinstvena in čim bolj popolna, h katere grajenju je vsakdo na svoj način poklican posebno v mladosti, ko človek najbolj zori. Samo pet minut na dan, le dve minuti branja in uspeh ne bo izostal, tako svetuje.

Strokovno oceno o knjigi „Lepo je biti mlad“ bodo pisali strokovnjaki. Tu navajam le nekaj misli, da bi bravec ne bil prikrajšan za veselje, ki ga ima vsakdo, kadar nekaj novega sam odkrije in zato raje sprejme. Vsi sestavki — v osmih poglavjih jih je nad sto petdeset — predstavljajo organsko celoto, ki zajema življenje.

na globoko — sam, na široko — iz družine v družino, na visoko — k Bogu, idealni poklic: torej v znamenju križa.

Chesteron: Križ je tako trdo zasajen v zemlji, da ga nihče več ne bo izdrl.

Levo je biti mlad. Pavini: Celotno življenje si boš grel roke ob ognju svoje mladosti.

Naiti sebe — zares.

Hausmann: Najbolj čudovito, najbolj mistično in najbolj vznemirujoče, kar mladina sploh more odkriti, je: samega sebe.

Pred Bogom — zares.

Ghandi: Kolikor čistejši je kdo, toliko bližji je Bogu.

Vsak dan znova

Bog te ljubi in ti izroča vsak dan kos tvojega življenja, da mu ga vrneš bogatega. Bogatega, ne praznega.

Naveličanost

S skritim, včasih trdim delom se ne moreš izkazati pred nikomer razen pred svojo vestjo in Bogom. Pa prav v tem je veličina človeka.

Misterij slabosti

Mlad si! Ne bodi razočaran, če kdaj bridko ugotoviš, da si slab. Ne objokuj se! Zavijaj rokave!

Iz družine v družino

Treba je spolne dozorelosti za oboje: za celibat in za zakonsko življenje. Večina ljudi se odloči za zakon, toda premalo se jih na ta poklic notranje pripravi.

Saj je moj brat — geslo Flanaganovega deškega mesta

Če bi za vsakogar in vsak dan pomislil, saj je moj brat, kako čudovito bi bilo moje življenje, kako lepo bi bilo naše življenje.

Izbira duhovniškega poklica

Res je treba Cerkvi tudi dobrih očetov, dobrih umetnikov, dobrih učniakov. A danes ji je treba predvsem dobrih duhovnikov. Glede tega nastane vprašanje: Ali sem iskren? Ali sem nagnan?

Millijoni čakajo

O. Charles: Jaz, ki poznam tebe, Gospod, ki sem dedič dolge vrste krščanskih prednikov, se pomešam med množico tistih, ki te ne poznajo, in bi

ti služili z večjo ljubeznijo kot jaz, in te zanje prosim.

Vsaka stran v knjigi je opremljena z izbranimi citati — nekaj sem jih navedla iz svetega pisma in koncilskih odluk, z izjavami svetovnoznanih osebnosti in modrostmi starih kulturnih narodov. V prvi desetorici svetovljanov je zastopan naš Ušeničnik, med Slovenci pa še škof Baraga in Slomšek, arhitekt Plečnik in znani pisatelj Trstenjak. Prav tako skrbno so izbrani posnetki naših planin. Človek se ne hote spomni Jenkove pesmi „Naše gore... naj volja bo tvoja... a mirno, ponosno srce...“

Kdor bo knjigo „Lepo je biti mlad“ prebiral in razmišljal njeno vsebino, jo bo gotovo o prvi priliki podaril. Marsikdo bo uporabil vsebino posamezne strani za uvodno misel kakršnih koli sestavkov ali za stenski časopis, da ne bodo oglasne deske tako puste ali prazne — čeprav to ni prvi namen Sodjeve knjige. Kakemu slovenskemu študentu bo knjiga kakor mini-adrogejski ali mini-lanuški zavod. Novoporočencem in mladim družinam bo knjiga marsikaj povedala.

Pisatelju Sodji se zahvaljujemo za izdano knjigo. Vemo, da sta ga pri tem delu gnala optimizem in očetovska zavzetost za dobro in plemenito mladino, ki bo po svoje in brez nasilja „vrgla svet iz težav“, kakor pravi Helena Halaška.

Iva Vívod

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Ob priliki svetovnega dneva otroka je bila v Beogradu mednarodna mladinska prireditve pod naslovom „Radost Evrope“. Na dosedanjih dveh prireditvah je bila Jugoslavija predstavljena s folkloro, letos pa je program sestavila Slovenija in je za to priložnost predstavila učence ljubljanskih glasbenih šol. V Beograd so odšli združeni godalni orkester, pevski zbor glasbene šole „France Šturm“ in novoustanovljeni združeni simfonični orkester. Beograjski program, razširjen z nekaterimi novimi točkami, so učenci ponovili 7. oktobra v Festivalni dvorani.

MUTA — V tem kraju so odprli oddelek šentjurske kmetijske šole; za to kmetijsko šolo je bilo veliko zanimanje, saj se je v prvi letnik vpisalo 50 fantov s Pohorja, Kozjaka in Strojne.

LJUBLJANA — Kakor je Valvasor pomemben za Slovence s svojo knjigo o Vojvodini Kranjski, tako je Tirolec G. M. Vischer s svojo Topographia ducatus Stiriae za štajersko. Vischer je leta 1681 izdal knjigo, v kateri je upodobil skupaj 499 štajerskih mest, gradov, trgov, samostanov in dvorcev, od tega jih je 143 na sedanjem slovenskem ozemlju. Cankarjeva založba pripravlja v uredništvu prof. Ivana Stoparja izdajo dela te Topografije, ki se nanaša na Slovenijo, z obširno študijo o Vischerju in njegovem delu.

LJUBLJANA — Narodni muzej je 15. oktobra praznoval 150-letnico delovanja. Sedanji vodja muzeja dr. Peter Petru je poudaril, da je glavne smernice o namenu muzeja začrtal že leta 1823 predsednik deželnih stanov in guverner Ilirije C. Schmidburg, ki jim še zdaj ni kaj dodati in da mnoge niso niti še izpolnjene...

MARIBOR — Na mariborskem gradu, kjer domujeta pokrajinski muzej in pokrajinski arhiv, so 1. oktobra odkrili spominsko ploščo Franju Bašu, zaslužnemu zgodovinarju, etnografu in prvega ravnatelju pokrajinskega muzeja.

PTUJ — Stojan Kerbler razstavlja v Sofiji 57 umetniških fotografij pod naslovom „Ljudje s ptujskih ulic“. Razstava je v Sofiji vzbudila veliko zanimanja; Kerbler, ki je kandidat za naslov mednarodnega mojstra umetniške fotografije, je žel veliko priznanja v mednarodnem fotografskem svetu.

ŽELIMLJE — Papežev pronuncij v Jugoslaviji, nadškof Mario Cagna, je 7. oktobra slovesno odprl nov salezijanski zavod v Želimljah pri Ljubljani. V priložnostnem govoru (v slovenščini) je pohvalil plemenito pobudo, ki je nagnila slovensko salezijansko družino, da je sprejela nase težko gmočno žrtev zidave novega zavoda. Poudaril je aktualnost do Boscevega duha sredi zmaterjaliziranega sveta 20. stoletja. — Hiša v

Želimljah je namenjena noviciatu in šolanju fantov, ki so se odločili za salezijansko družbo.

ORMOŽ — Vinogradniki so imeli letos približno za 20% manj mošta kot lani. Toda kvaliteta je precej višja kot prejšnja. Zanimiv je podatek, da grozdja ni bilo manj, vendar so pri stiskanju ugotovili, da je grozdje precej manj sočno.

LJUBLJANA — Najmočnejše slovensko podjetje je Združeno podjetje Iskra iz Kranja, ki je v jugoslovanskem merilu na petem mestu. Iskra zaposluje v svojih podjetjih 18.500 oseb, celotni dohodek je leta 1970 znašal 2.876.309.000 dinarjev. Na drugem mestu so Slovenske železarnice s sedežem v Ljubljani, na tretjem pa Tovarna avtomobilov in motorjev (TAM) iz Maribora. Železarnice so v jugoslovanskem merilu na 13. mestu, TAM pa na 30.

KOČEVJE — Za 500-letnico Kočevja so poleg drugih prireditev pripravili tudi polharsko razstavo. Na tej razstavi prikazujejo predvsem pasti in način lovljenja polhov na drevju, prihodnje leto pa nameravajo prikazati lov na polhe z vršami. Poleg tega so razstavljene še roparice — sovražnice polhov, izdelki iz poljskih kožic ter razna fotografska in pisana dokumentacija o poljih in poljšem lovu.

Umrli so od 28. sept. do 3. okt. 1971

LJUBLJANA. Marjan Smerajc komercialist, Anica Rudolf r. Šteblaj, Josipina Oltra up., Janko Dovč, up., Štefanija Sulek r. Medved, Jana Loboda, France Levstek kup. komercialist, Vlado Perme, Anton Godec, Marija Smogavec r. Tratnik ur. v p., Anton Suhač višji sv. v p., France Vrečar up., Dr. Alojzij Kobal bivši odvetnik, Viktor Herfort, preparator, Ludvik Mrzel književnik, Lujo (Lojze) Drenovec dramski igralec v p., Štefan Pepelnak up. (91).

RAZNI KRAJI: Milena Žagar upr. v p., Vojnik; Jože Erjavec usl., Medvedo; Marija Vehar r. Svete (71), Podpeč; Anton Jerman up., Laško; Otokar Žagar, Kranj; Ivan Šilar žel. up., Šentvid; Franc Stanovnik, Vrhnica; Ciril Mrak up. (81), Stara Loka; Janez Zupan (72), Kranj; Antonija Kranjc, Šmartno ob Paki; Jože Gajšek pos. (69), Loke pri Štorah; Lovro Kalan, Škofja Loka; Stanko Vožič pos., Celje; Franc Šarf, Šentvid; Ana Medved, Češnice; Ciril Vrhovec avtoklepar, Vrba, Ana Stare r. Vrtačnik, Smlednik; Franc Klančar, Novo mesto; Ivan Cencelj (87) Loke pri Zagorju; Ivana Veber r. Hafner, Škofja Loka; Stanko Božič, pos., Celje; Frančiška Križnik r. Martiničič (80), Laško; Franc Dolinar dipl. inž. arh., Žiri; Tone Sosič učitelj, Trst; Ivan Krašna skladiščnik, Postojna; Anton Knoflič, Mojstrana; Ivan Podoreh r. Sluga (81), Dvor pri Žužemberku; Franc Smole čevljar (78), Domžale; Ignac Hlebec žel. up., Blejska Dobrava; Nelka Pretnar up. (78), Celje; Jože Jakopič up., Stožice; Ema Mravljica r. Vivoda, Kokrica pri Kranju; Jakob Poravne žel. v p. (72), Šmarca; Terezija Hrovat r. Plavčak, Dravljica; Marija Meteln r. Japelj, Kamnik; Valentin Štark up. (84), Hum v Laškem.

Pevski koncert v San Martinu

V soboto, 23. oktobra je bil v Slovenskem domu v San Martinu res lepo uspeši pevski koncert. Nastopilo je kar pet različnih skupin: otroški zbor, dekliški oktet, moški zbor, ženski zbor in mešani pevski zbor iz San Martina. Mladinska zborova vodi g. Boris Pavšer in ostale tri zборе g. Slavko Rupnik. Poslušavcev iz okraja in od drugod je bilo čez 250, kar je izredna udeležba. To je v spodbudo našim kulturnim prireditvam in pevcem ter dirigentom. Drug drugega smo namreč potrebni. Res da pevec rad poje, a ne samo pri vajah ali daleč zgoraj in zadaj na koru v cerkvi, ampak rad zapoje tudi javno, na koncertih. Že zbor sam je potreben nastopov, koncertov. To je cilj tolikoega idealizma in tolikih vaj, združenih z nemajhnimi žrtvami. Pa ne samo pevci, ampak tudi mi, okoriščeni poslušavci smo in bomo vedno bolj potrebni pevskih koncertov. Pesem razvedri pevača in poslušavca. Vedrine pa smo tako potrebni v tem scementiranem življenju! In sobotni koncert je res vtil nove vedrosti v nas vse. Veliki dolžniki smo dirigentoma in pevcem! Ne samo Sanmartinčani, vsi sklenimo, da bomo ta dolg odplačevali z redno udeležbo pri naših pevskih in osalih kulturnih prireditvah. Vsi bomo s tem neprecenljivo opogumljeni, nastopajoči in starejši ter otroci in mladina.

Da bi bila kritika koncerta res koristna pevcem in dirigentu ter v glasbeni pouk poslušavcem, bi jo moral pisati glasbeni kritik. Kako si tudi tega želimo! Da bi naši dirigenti in glasbeniki, ki poslušajo koncerte svojih kolegov, pisali kritike o teh nastopih. Tako pa naj bodo te vrstice spisane za lep spomin na sobotno poslušanje, v priznanje pa zahvalo nastopajočim ter prošnja še za zopetne koncerte. Verjemi, pevci, da vas s srcem poslušamo!

Koncert je imel dva dela. V prvem so nastopili Mladinski otroški zbor, katerega vodi g. Boris Pavšer. Njemu v priznanje je dejstvo, da izbira zahtevne pesmi, četudi jih izvajajo ljudskošolski otroci. Tudi če jim sedaj pesem še ne izzvini kot bi morda želel g. dirigent, pa jim bo to bogata glasbena šola za pozneje. Hvala mu za daljši pogled v prihodnost pri napornem oblikovanju otroških posluhov in glasov! Zapeli so: Tiček (J. Žirovnik), Hrepenenje (S. Mihelič), Pastirček (F. Gerbič) in Na Jurjevo (E. Adamič — O. Župančič). Predolga bi bila ocena posameznih. Umesna pa je zahvala staršem in g. Pavšerju za skrb pri slovensko-pevski vzgoji otrok! Otroci, sedaj ne veste, kako lep spomin boste imeli čez nekaj let na sedanje vaše pevske vaje in koncerte. Ne bo vam žal časa in truda. Vztrajajte pri zboru! S tem pokažite hvaležnost

SLOVENC I V A R G E N T I N I

Osebnosti

Poroka. V Palomarju sta se poročila gđc. Gladys Oglietti in Leon Berlot. Obred pripravljal sv. zakona je izvršil ženinov prijatelj g. Marijan Bečan. Priči sta bili ženinova mati ga. Štefka Berlot in nevestin brat Héctor Oglietti. Čestitamo.

Krst: V župni cerkvi v Churuca je bila krščena v nedeljo, 24. oktobra Sandra Marija Petkovšek, hči Marijana in ge. Marije Škulj. Botrovala sta Franc Petkovšek in ga. Irena roj. Škulj. Krstil pa je g. Franc Grom

KONCERT SLOVENSKE MLADENKE V ITUZAINGO

Po prvem uspelem nastopu te mlade pevске skupine v dvorani občinske palače v Moronu (1. oktobra) je Ravnateljstvo za kulturo občine v Moronu, ki prireja letos ciklus zborovskih koncertov po raznih krajih svojega območja znova povabilo Slovenske mladenke za nastop v nedeljo, dne 10. oktobra, v dvorani kolegija AUIPI v Ituzaingó.

Nastopile so v prvem delu večera — v drugem zbor Aliance Francés. Razen treh argentinskih folklornih skladb so peče samo slovenske pesmi. To je gotovo primerno in koristno za tuje občinstvo, da tako spozna našo pesem in našo pevsko kulturo. Poslušavci, med katerimi je bilo tudi lepo število naših rojakov, so po vsaki pesmi izražali navdušeno priznanje, zlasti še po Canción del carretero in še dveh slovenskih pesmih v šijanevi priredbi. Pri teh je sodeloval kot gost tudi Janez Mežnar in bil tako deležen lepega priznanja.

Na koncu celotnega koncerta je nastopil glavni ravnatelj za kulturo pri moronski občini in naslovil na oba zbora zelo laskave besede o pevski kulturi nastopajočih, se jim zahvalil in v znamenje priznanja izročil vsakemu od obeh dirigentov kot darilo občine lepo spominsko plaketo, posebej izdelano za ta zborovski ciklus.

Slovenskim mladenkam in njih voditeljici Anki Gaser prisrčno in s hvaležnim ponosom čestitamo za tako odličen uspeh!

CASTELAR

Društvo slovska Pristava je 9. t. m. priredilo prijateljsko večerjo za člane in prijatelje Pristave, ki se je je udeležilo izredno veliko rojakov iz okoliša in drugih domov. Pozdravne besede je izrekel predsednik društva Franc Pernišek, za goste pa je govoril Pavle Rant. Zbor Slovenske mladenke pod vodstvom ge. Anke Savelli Gaserjeve je zapel nekaj veselih pesmi, da je bilo razpoloženje resnično prijateljsko in veselo. Postrežba je bila brezhibno organizirana, ter je prireditev rojake v pristavskem okolišu še trdneje povezala za napore v blaginjo slovenske skupnosti. Do poznih ur so se gostje razgovarjali in zabavali v prijetnem pristavskem okolju.

MENDOZA

Mladinski dan in pomemben obisk iz Buenos Airesa

Vsakoletni poklonitvi našim mamicam so se tudi letos posvetili naši mladi s prisrčno prireditvijo v domu. V nedeljo, 10. oktobra so jih otroci iz šolskega tečaja, katerim so se pridružile tudi dekleta, povabili v našo dvorano, ki so jo srečne mame v spremstvu svojcev do zadnjega napolnile.

V prvem delu priložnostnega programa so bili na vrsti pozdravi. Prav gotovo je bil tu najprisrčnejši trenutek vsega večera, ko so otroci odpeli mamicam „Sprejmi čestitke od nas“ in nato z dvojnim šopkom pohiteli z odra vsak k svoji mami; vsaka je prejela

do staršev in vzgojiteljev ter ljubezen do slovenske pesmi!

Dekliški oktet, katerega vodi tudi g. B. Pavšer, je pel: Ko ptičica sem pevala (narodna), Strunam (D. Jenko — Fr. Prešeren), Sijaj sončece (narodna, F. Ferjančič), Prva ljubezen (A. Hajdrih, solo Anica Jenko) in Prošnja (B. Ipavec — S. Jenko, solo Janez Zorec). Posrečeno je bila vpletena med otroške in odrasle glasove dekliska nežnost. Že izbrane pesmi so meče in dekliskih glasovih jih mirneje in blaže izpelo. Podobno kot so dekliskih zbori, si gotovo vsi želimo tudi fantovskih kvartetov in zborov. Veliko je deklet in fantov, ki imajo posluh in glas. Če bodo še vaje, potem bodo tudi koncerti!

Moški zbor je pod vodstvom g. Slavka Rupnika pel: Ciganska sirota (R. Simoniti), Žabe (V. Vodopivec) in Mojecej le vzemi m'ne (Pavle Kernjak). Vedno je lepo slišati moški zbor! Vsi to vemo in ob vsaki priložnosti priznamo. Hvala možem in fantom za sobotni užitek. Človek npr. tolikokrat sliši npr. žabe, pa je vedno deležen novega užitka. Res prijetno pozornost je vzbudil Janez Zorec s solo pri Ciganski siroti in pri Mojecej! Veliko ljubezen do našega razodeva njegovo podajanje. — Že pri možkem zboru naj bo omenjeno točno in podrobno nakazovanje vstopov dirigenta posameznim glasovom. S tem daje g. S. Rupnik vsemu zboru mirno sigurnost, brez hitrice in zbežanosti. Tudi v tem je opazna tolikoletna osebna

poleg cvetličnega še duhovni šopek, v katerega so naši mali z vso vnamo in v veliki „tajnosti“ povezovali zadnje tedne svoje molitve in „žrtvice“.

Sledilo je petje otrok šolskega tečaja. Po štirih prisrčno zapetih naših najbolj znanih pesmicah so za sklep k petju pritegnili še mame in vse ostale. In vsa dvorana se je zazibala v mehki melodiji „Gor čez izaro“...

Na sporedu so bili še kratki priložnostni prizorčki, rajanje, deklamacije in recitacije. Dekleta so pozdravile matere z recitacijo in venčkom slovenskih narodnih.

Skoro nepričakovano pa je bilo v veselo presenečenje vseh navzočih za sklep darilo, ki ga je poklonil za to prireditev g. Silvo Lipušček, ko smo poslušali po zvočniku našo večno lepo pesem v petju njegovega brata in Slovenskega okteta. Brez dvoma je bil to našim slavljencem dragocen šopek; uživali so pa vsi, saj bi med petjem dobesedno mogel slišati šivanko, če bi padla. Mehko in blago ter dovršeno izvajanje je prevzelo vsakega in vse.

H koncu je treba še podčrtati v pohvalo prirediteljem (učiteljskem zboru šol. tečaja, gđc. Lenčki Božnarjevi in Anici Grintalovi) dovršeno pripravljenost in izvedbo vsega programa, za kar je bilo treba med našimi malimi prav gotovo precej potrpežljivosti in ljubeče žrtve!

Na predvečer in v soboto pa smo imeli še eno, zanimivo in pomembno posebno prireditev. Poleg g. Lipuščka sta nas obiskala tudi gg. Jože Markez in Franci Šturm. Vsi trije so prinesli s seboj bogat material. Ob diapozitivih v naravnih barvah smo šli na potovanje mimo vseh očarljivih lepot Bariloč in okolice s pravljničnimi jeziri.

Še vse zanimivejše in podučnejše pa je bilo potovanje na Antarktiko, kamor nas je g. Jože Markez popeljal ob slikah svojega brata Francija, ki je ondi z znanstvenimi raziskovanji odkrival tajne in krasote „zamrle“ prirode.

Za vse, kar so nam prinesli s svojim obiskom, smo jim od srca hvaležni!

No, in mi se jim pa tudi nismo zamerali! Kajti glavna misel ob slovesu je bila: o počitnicah „na gvišno svidenje!“ Bb

SAN MARTIN

Več prireditev smo imeli v zadnjem času v Slovenskem domu v San Martinu. Mladini je predaval dr. Mirko Gogala „O komunizmu v Argentini“. Tudi nekaj starejših rojakov se je udeležilo tega izredno zanimivega predavanja, ki nam je pojasnil marsikaj, česar doslej nismo vedeli.

Materinski dan je zelo lepo uspel. Pripravila sta ga vodstvo Slovenske šole škofa dr. Gregorija Rožmana in sanmartinski odsek ŠFZ. Proslave so se v zelo lepem številu udeležile sanmartinske matere.

POIZVEDBA

Poizveduje se naslov g. Kubalč Toneta in gospe Angele roj. Jamšek. Morebitne podatke sporočite na ime: Janez Grile, Iglesia San Cayetano, Calle Humocaro, El Marqués, Caracas 107, Venezuela, ali Fam. Jamšek Colonia Agrícola, Turen, Edo. Portuguesa, Venezuela.

ZA MESEC DOBRODELNOSTI

„Kdor ima premoženje in vidi brata v pomanjkanju, pa svoje srce pred njim zapre, kako more biti ljubezen božja v njemu? Otročiji moji, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici“ (1 Jan 3. 17-18)

praksa in sodelovanje pri orkestru Planika! Bog daj, da bi fantje, nekaj let gor ali dol, fantje so, še in kmalu zapeli! Hvaležni vam bomo.

V drugem delu je ženski zbor, katerega pravtako vodi g. S. Rupnik, zapel: Sijaj lunica (A. Mihelič) in Svarjenje (V. Vodopivec). Tako kot dekliske pesmi, je tudi posebno Sijaj lunica ženskega zbora v blagodejen spokoj. Zbor ima izrazite in čiste soprane ter alte. Ta prednost je bila opazna pri ženskem in potem pri mešanem zboru. Na trdno altovo podlago tudi sopran lahko glasneje poda melodijo. Pri ženskem zboru je razveseljivo, da je skoraj polovica pevk še mlajših deklet.

Mešani zbor je pod vodstvom g. S. Rupnika mogočno zaključil koncert s pesmimi: Le vkup, uboga srenja (Fr. Kimovec), Ženka mi v goste gre (Marolt — Prelovec), Nocoj pa oh nocoj (Fran Venturini, solo Janez Zorec), Pozimi iz šole (P. H. Sattner; solo: sopran ga. Ivanka Dimnik, alt ga. Ema Ferfolia, tenor g. Marijan Boltežar, bas g. Marijan Jesenovec), Oj poglej ptičke (Josip Klemenčič), Pozdrav (Ivan Laharnar, Planinska (Anton Foerster) in Triglav (J. Flašman).

Ob primerni dekoraciji odra z zelenjem je bilo razveseljivo gledati nad 40 nevk in pevcem mešanega zbora. Vse pesmi so bile mogočne, vesele in vsaj štiri res narodne navduševalne. Bila so res narodne pesmi, kot so jih peli zbori doma še pred vojsko in še prej. To so

tinske mame in stare mame ali babice. Začel je proslavo kulturni referent ŠFZ Marijan Zorko. Nato so učenci in učence pod vodstvom svojega učiteljstva s petjem, deklamacijami in recitacijami počastili svoje mame. Ob zaključku je predsednik Slovenskega doma g. Franc Zorko toplo čestital navzočim materam. Sledila je pogostitev vseh mater.

Liga žena Mati je imela svoj redni sestanek s predavanjem sanmartinskega dušnega pastirja g. Jurija Rodeta. Naslov predavanja je bil „Katoličan v zmedeni sedanji doba“. Zelo zanimivemu predavanju je sledila živahna debata.

Preteklo nedeljo dopoldne pa je vodstvo Slovenske hranilnice „SLOGA“ povabilo vse, ki se zanimajo za poslovanje hranilnice, na informativni sestank, na katerem je g. Marijan Loboda podal poročilo o delovanju hranilnice. V razgovoru, ki je sledil temu poročilu, je g. Loboda odgovarjal na razna vprašanja. Videlo se je, da so tudi taki gospodarski sestanki v naši skupnosti potrebni.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

1. novembra 1951. — št. 43

NOVICE IZ SLOVENIJE

V šmartnem pri Litiji je pokojni kanonik Lovrenčič sezidal pred 50 leti krasno gotsko cerkev, ki bi zaslužila ime bazilike. Letos 16. septembra so praznovali tam 50-letnico te prekrasne župne cerkve, združeno s sv. birmo. Cerkev je bila lepo okrašena. Škof, ki naj bi podelil sv. birmo, je prišel peš in slednjič s kolesom. Med cerkveno slovesnostjo pa so priredili protiletalske vaje in bili plat zvona. Popoldne pa je res gori pri „škra-tovih“ hlev, pa ni bilo nikjer nobene gasilca, da bi gasil. G. škof je birmal brez škofovske kape in palice. Na Bregu so nosili otroke čez potok, kjer ni bilo zastraženo, da so mogli iti v cerkev k birni. G. dekana pa so v petek pred birmo zaprli in obsodili na nekaj mesecev zapora in 17.000 din kazni.

PROGRAM PROSLAVE NARODNEGA PRAZNIKA

Ob 19 v kapeli sv. maša.

Ob 20 v veliki dvorani Slavnostna proslava, ki vsebuje tudi folklorni prikaz, pod naslovom „Slavospev slovenstvu in slovenski narodni noši“. Besedilo je spisal dr. Tine Debeljak, režira Maks Borštnik. Nastopajo dekleta in fantje v raznih slovenskih narodnih nošah in sicer v gorenjski, koroški, primorski, ljubljanski, belokranjski in štajerski.

Za kritje stroškov prireditve in slavnostne večerje prispevek 15 pesov za osebo.

naše pesmi, ki jih bomo vedno z ljubeznijo poslušali.

Kakšna težava je dobiti ljudi za pe-tje ali za odredobro ve vsak dirigent ali režiser. Dobiti ljudi, držati jih skupaj in jih pri vsaki vaji zlepa prepričevati o potrebnosti, da bi vsi redno hodili k vajah, to je veliko umetnost, morda težja kot poučevanje samo. Če bi bilo toliko koncertov, kolikor vaj je potrebnih, to bi bilo med nami pevk in pevcev in igralcev! Saj bi bili odri pre-majhni! Pa brez zamere! Vsi vemo, da je ljubše nastopiti, kot pa hoditi dvakrat ali trikrat tedensko na vaje. Pa tudi vemo, da se to pri nastopih pozna. Zato je umestna zahvala, in pravičnost zahteva, da se ob priložnosti sobotnega koncerta zahvalimo in damo priznanje gg. dirigentoma in vsem pevcem in pevcem. S tem namenom se je tudi tajnik odbora Slovenskega doma g. Rudolf Smersu zahvalil nastopajočim ob začetku in koncu koncerta ter tudi gostom in poslušalcem. Poudaril je važnost zborovega petja za nas same in za domačine, pred katerimi še posebno na ta način širimo slovensko ime in kulturo. Predsednik Slovenskega doma v San Martinu g. Franc Zorko in g. R. Smersu sta ob zaključku koncerta čestitala g. Slavku Rupniku za res tako zadovoljivo uspeši koncert. Drug drugemu, pevci in poslušalci, si bodimo v oporo pri ohranjanju naše pesmi!

Sanmartinčan

SLOVENCI PO SVETU

AVSTRALIJA

Nov slovenski list

V mesecu septembru je v Sydneyju, v daljni Avstraliji, začel izhajati nov slovenski list. Pod imenom „Društvene NOVICE“ ga kot svoje glasilo izdaja Slovensko društvo Sydney. V uvodniku uredništvo napove, da bo list izhajal „vsakih par mesecev“ in da je v glavnem namenjen „vsem članom društva“, ki bodo v njem „lahko našli novice o društvu, njegovem delovanju, uspehih in težavah“. Lično opremljen list izhaja na desetih straneh malega formata, in ga tu in tam krasijo tudi fotograf-ski posnetki.

Izmed člankov pa je zlasti zanimiv krajši dopis, objavljen na četrti strani, kjer pod naslovom „Častni predsednik društva SD Sydney ni imel pravice govoriti na obnem zboru!“ pravi sledeče:

Dolgoletnemu kulturnemu delavcu, narodnjaku, dobrotniku in dušnemu pastirju sydneyjskih Slovencev, p. Bernardu Ambrožiču, na marčevskem obnem zboru ni bila dana beseda, niti v svoj zagovor ne, češ da ni član društva. Skromni mož ni ugovarjal, sedel je in molčal.

Poznejši poskus, postati finančni član društva, tudi ni uspel (stavili so mu celo nekakšne pogoje). Ves ta čas pater Bernard ni povedal, da so ga pred desetimi leti imenovali za čast-

nega predsednika S.D. Sydney. Te časti mu do danes ni še nihče odvzel. Novi odbor društva je stvari raziskal in prišel do zaključka, ki mu je sledilo sledeče pismo:

Spoštovani g. pater!
Odbor Slovenskega Društva Sydney me je na seji dne 3. 7. 71 pooblastil, da Vam sporočim odborovo stališče glede Vašega članstva.
Obstoječi odbor društva je mnenja, da je „predmarčevski“ odbor pod vodstvom g. Čuješa hote ali nehoti spregledal, da ste bili že pred desetimi leti imenovani za častnega predsednika društva.

Odbor želi podedovati sramoto poravniti in sodi, da ste še vedno častni predsednik našega društva, in to z vso pravico (ker ste tudi finančni član).

S spoštovanjem in slovenskimi pozdravi,

Za odbor S.D. Sydney,
Alfred Brežnik,
podpredsednik.

O Čuješevi zadevi, kakor tudi o pisanju ljubljanskega „Dela“ v zvezi z njo, je tudi naš list svojčas obširno pisal.

Novemu slovenskemu glasilu v daljni zemlji pa želimo mnogo uspehov v delu za narodno in krščansko ohranitev tamošnjih Slovencev.

PO ŠPORTNEM SVETU

Na šahovskem dvoboju v Buenos Airesu je Amerikane Robert Fischer premagal Armenc Tigrana Petrosiana. Rezultat 6½—2½ kaže veliko nadmoč Fischerja, ki je tako spet pokazal svojo sposobnost. Prvo igro je dobil, drugo izgubil, nato tri remiziral, zadnje štiri pa po vrsti spet dobil. V aprilu prihodnjega leta se bo pomeril s sedanjim svetovnim prvakom Borisom Spaskijem za prvenstvo.

V Essenu v Nemčiji je v polfinalni tekmi za evropsko košarkarsko prvenstvo reprezentanca Jugoslavije premagala Poljsko po izredni dobri igri s 100:75. Drugi finalist je Sovjetska zveza, ki je premagala Italijo s 93:66.

Mlada slovenska teniška igralka Mirjana Jaušovec je na mednarodnem turnirju v Švici v Weggisu premagala vse nasprotnice ne da bi izgubila en sam niz, in osvojila prva mesto.

Pod naslovom Slovenec na Everestu? poroča Delo z dne 23. septembra v Alpinističnih novicah prvič o argentinski odpravi na Himalajo: „Na pobočju Himalaje je tretja argentinska alpinistična odprava. Med 20 člani odprave je

tudi Jure Skvarča, ki je po rodu Slovenec in se je v zadnjih letih izkazal s številnimi vzponi na območju Patagonije. Odprava, ki jo je podprla vojska in RTV, ima namen ponoviti normalni vzpon na Mount Everest, njenih 11 ton prtljage pa je v vznožju himalajskega orjaka preneslo 400 nosačev.“

KONCERTI "BARILOŠKIH PEVKOV"

Otroški zbor iz Bariloč, ki ga vodi ga. Lučka Kralj Jermanova, je prispeval v Buenos Aires včeraj, 27. t. m.

Kot smo poročali v zadnji številki, bo prvi koncert danes, 28. t. m. v ulici Corrientes 718. Drugi bo v soboto, 30. t. m. ob 21 v Aula Magna Medicinske fakultete, Paraguay 2155. Zadnji nastop zbora pa bo v nedeljo, 31. ob 18.30 v Colegio Ward, Suiza 599, Ramos Mejia, s katerim se bo zbor poslovil od Buenos Airesa. Vstop pri vseh koncertih je prost.

OBVESTILA

SOBOTA, 30. oktobra 1971:
Slavnostna prireditev in večerja v Slovenski hiši v proslavo narodnega praznika 29. oktobra.

NEDELJA, 31. oktobra 1971:
V Rožmanovem zavodu v Adrogué 20-letnica ustanovitve.
V Hladnikovem domu ob 12 „Buhov“ asado.

SOBOTA, 6. novembra 1971:
V Slovenski hiši ob 19.30 10. kulturni večer SKA. Predaval bo g. dr. Srečko Baraga: „Delo Jugoslovanske narodne odbrane (JNO) v Argentini in čilu med drugo svetovno vojno“. Predavanje bodo spremljali številni diapozitivi, zato se bo večer začel točno.

NEDELJA, 7. novembra 1971:
Na Pristavi 19. mladinski dan vse slovenske mladine v Argentini.

V Slomškovem domu po maši izredni članski sestanek. Glavna točka bo sklepanje o zvišanju posmrtninske podpore brez povišanja prispevkov!

PETEK, 12. novembra 1971:
Pod okriljem Slovenskega planinskega društva v Buenos Airesu bo imel ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše skioptično predavanje Peter Skvarča o odpravah na kontinentalni led v letih 1970 in 1971.

Izšla je IV. knjiga

Franc Izanec
ODPRTI GROBOVI

„Posmrtni zagovor vetrinskih junakov“

Knjiga vsebuje

Preko 300 strani dokumentov iz let strahote:

- Pričevanja
- Črteži predaj in morišč
- Dva zemljevida slovenske Koroške
- Okoli štirideset fotografij
- Celoten pregled morišč

Najpomembnejša knjiga mora za tridesetletnico slovenske Kalvarije v vsako slovensko hišo.

Na razpolago je v dušnopastirski pisarni, Ramón Falcón 4158 za ceno \$ 2.000.—

Srečolov ali rifa
Družabne pravde

Ob 80-letnici Rerum novarum in 25-letnici svojega lista prosi Družabna pravda vse zavedne Slovence za izredni prispevek enega novega pesosa. Za ta prispevek bo vsakdo prejel srečko, ki bo božičnem žrebanju državne loterije 1971 nagrada s pralnim strojem znamke „Luky“ (prva nagrada) in z utekočilnikom znamke „Luky“ (druga nagrada). Oba dobika je darovala znana trgovina s pohištvo „Luky“ Ezeiza-Spezazzini.

Kupujte te srečke Družabne pravde pri njenih odbornikih in članih in podprite s tem njeno delo, da bo mogla nadaljevati svoje poslanstvo med rojake.

Slovenski dom Berazategui

OBLETNICA BLAGOSLOVITVE

Nedelja, 14. novembra 1971

s celodnevni sporedom.

LEPO VABLJENI!

PRIČAKUJEMO VAS!

SOBOTA, 13. novembra 1971:

V Slomškovem domu ob 20 srečanje s slovenskimi pisatelji in pesniki. Združeno bo s slovesno večerjo ob desetletnem jubileju Slomškovega doma. Zagotovite si vstopnice v predprodaji.

NEDELJA, 14. novembra 1971:

V Slovesnem domu v Berazategui obletnica doma.

ZAHVALA

Zveza Slovenskih mater in žena se zahvaljuje slovenski hranilnici SLOGA za dar v znesku 30.000 pesov za dobrodelno delovanje. Prav tako se zahvaljuje vsem neimenovanim darovalcem, ki pošiljajo darove v iste namene. Istočasno sporoča, da bo tudi letos imela na razpolago kartice z božičnimi in novoletnimi voščili. Vabimo rojake in podjetnike, da segajo po njih, ker je čisti dobiček namenjen dobrodelnemu delovanju zveze.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenska radijska oddaja bo 30. oktobra posvečena slovenskemu narodnemu prazniku 29. oktobra in dnevu slovenske zastave.

Pisarna in knjižnica Zedinjene Slovenije je odprta vsak dan od 15.30 do 20. ure.

Opozarjamo vse rojake, da šolski odsek ZS pripravlja izdajo nove šolske knjige. V ta namen smo organizirali posebno rifo za kritje stroškov. Glavni dobiček je „stereofonski kombinado“. Cena srečke je 5 pesov. Žrebanje bo po državni loteriji za sv. Tri Kralje. Upamo, da boste vsi sodelovali!

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

SDO

SFZ

19. MLADINSKI DAN

7. novembra na Pristavi

Program:

- 8.— Odbojka
- 11.30 — Sv. maša
- 13.— Kosilo
- 15.— Odbojka
- 16.— Dviganje zastav — Pozdravi — Nastopi

Pripravlja in vabi mladina vseh krožkov in odsekov Vel. Buenos Airesa

Obleko krojaču, čevlje čevljarju, avto mehaniku, za naložbe vašega denarja pa je najboljša

KREDITNA ZADRUGA S. L. O. G. A.

(Cooperativa de Crédito Ltda.)

Bmé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrkih in sobotah od 16. do 20. ure

Pripravljamo novo izdajo slovenskega telefonskega imenika. Prosimo vse rojake, ki imajo telefon, da nam sporoče svoje številke do 30. novembra 1971.

Za dobro voljo

Zakonska

„Ančka, zakaj si pa vzela Janeza?“
„Prej se ga nisem mogla nikdar odločiti, sedaj sem pa vse dni sama.“

O Danteju

„Kaj le proglašajo Danteja za velikega pesnika, saj ni napisal drugega kot Hamleta.“

„Hamleta vendar ni napisal Dante, ampak Shakespeare.“

„No vidiš, niti Hamleta ni napisal...“

Vsemirska

Ameriški kozmonavt je letel po orbti Nenasdoma je javil matični bazi: „H! Medtem ko stopam v kabinu, se mi bliža ruska raketa. Zdaj je deset metrov oddaljena od mene. Kozmonavt v njej se pripravlja, da me fotografira. Kaj naj storim?“

Odgovor baze:
„Nasmehni se.“

OD DOMA

Kdor rine h koritu, naj se ne čudi, če bo tam naletel na svinje.

Ne iščite grešnih kozlov. Odpeljali so se na vikend.

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT

Urađuje od 17.30 do 19.30.
Ponedeljek, sredo, petek

Lavalle 2331, p. 5. of. 10
T. E. 47-4852

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, of. 2
T. E. 35-8827

Rožmanov zavod v Adrogué

31. OKTOBRA:

20 - letnica:

ob 11: sv. maša, nato kosilo
ob 15:

„POSLEDNJE USTOLIČENJE“

Fr. Brenk

Priredba in režija: MARIJAN WILLENPART

Pridite: starši gojencev, bivši zavodariji,
dobrotniki, prijatelji, rojaki!

Veseli vas bomo!

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 8824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.086.173

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1971:
za Argentino \$ 3.500.—. Pri pošiljanju po pošti \$ 3.600.—. — ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

POČITNICE V CORDOBI

Kdor jih želi preživeti v izredno zdravem gorskem zraku, naj se javi priporočeno čim prej na naslov:

Hanželič Rodolfo
San Esteban
Sierras de Córdoba

Kraj je zelo lep, 1.000 m nad morjem in posebno ugoden za zdravljenje astme, revmatizma, dihalnih organov, živcev, grla; ni pa primeren za težje srčne napake, visok krvni pritisk in za odprta pljuča. Dom bo odprt samo za Slovence od 12. januarja do 28. februarja. Prej samo izjemoma le v primeru nujne potrebe.

Slovensko zavetišče bo dom vseh Slovencev, ki bi ga potrebovali